

Biologická léčba těžkého perzistujícího astmatu

- D. Kindlová, J. Skříčková

Klinika nemocí plicních a tuberkulózy Lékařské fakulty Masarykovy univerzity a FN Brno

SOUHRN

Od 1. srpna 2006 do 5. května 2009 jsme indikovali léčbu omalizumabem u 14 nemocných s těžkým perzistujícím astmatem. 12 z nich patří do podskupiny obtížně léčitelného astmatu. Biologická léčba omalizumabem byla u těchto pacientů indikovaná z důvodu tíže nemoci a omezené kvality života při maximální astmatologické medikaci. Efekt léčby jsme hodnotili po 16 týdnech. K datu 5. 5. 2009 dosáhlo 16 týdenního hodnocení prozatím 11 pacientů. U všech těchto 11 hodnocených nemocných došlo po 16 týdnech ke zmírnění nebo ústupu denních, ranních i nočních symptomů, u 9 nemocných došlo ke zlepšení tolerance tělesné námahy. U všech 11 pacientů došlo ke snížení počtu exacerbací astmatu s nutností vyhledání lékařské péče. U všech 11 pacientů jsme zaznamenali snížení frekvence hospitalizací pro zhoršení astmatických potíží. U 9 pacientů došlo ke zlepšení plicních funkcí, u některých z nich došlo k úplné normalizaci ventilačních parametrů. U všech pacientů ze souboru došlo k redukci spotřeby záchranné medikace v průměru o 50 %, ve 2 případech jsme snížili dávku systémových kortikoidů, ve 2 případech se je podařilo vysadit úplně. Snížení dávky inhalačních kortikoidů se podařilo u 3 nemocných. Ve většině případů došlo ke zlepšení kontroly nad astmatem.

Klíčová slova: bronchiální astma, omalizumab, terapie, biologická léčba